

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
ALERGUȘ Constantin
TIMOFTI Vladimir
MORARU Petru

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

BĂDICA Nicolae Ion, *născut la 11 ianuarie 1979, originar și locuitor al s. Giurgiulești, r-nul Cahul.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2012 – 23.05.2014;

Instanța de apel: 09.06.2014 – 01.04.2015;

Instanța de recurs: 09.07.2015 – 03.11.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 23 mai 2014, Bădica N. a fost achitat de învinuirea imputată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prin actul de sesizare a instanței Bădica N. a fost învinuit de faptul că, la data de 04 spre 05 iulie 2011, aproximativ între orele 23.00 – 01.00 min. conducând automobilul de model „BMW” cu n/î C IE 264, pe traseul internațional M-3 în direcția or. Cahul, cu viteza mai mare de 62 km/h, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume:

- art. 10. alin. (1) pct. b) - conform căruia persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului circulației rutiere,

precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;

- art. 42 alin. (2) conform căruia în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului;

- și prevederile art. 45 alin. (1) conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră.

Astfel, Bădica N. a ieșit pe contrasens tamponând frontal autoturismul de model „VAZ 2108”, cu n/î CHAW 026, condus de cet. Sin P., cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză medico-legală nr. 327d din 27 octombrie 2011, vătămări corporale medii și respectiv pasagerilor Bejenaru N., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 329d din 27 octombrie 2011 - vătămări corporale grave, iar pasagerului Uzunov N., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 328d din 27 octombrie 2011 - vătămări corporale medii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, faptele inculpatului au fost încadrate de acuzatorul de stat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune ce a cauzat din imprudență vătămarea corporală gravă*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatul Dumitran I. în numele părții vătămate Sin P. și de părțile vătămate Bejenaru N. și Uzunov N.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței de achitare din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bădica N. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani și în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

În argumentarea apelului procurorul a invocat faptul că, sentința de achitare în privința lui Bădica N. este ilegală și urmează a fi casată, deoarece mijloacele de probă cercetate de instanța de judecată dovedesc indubitabil că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată lui. S-a invocat și faptul că, vinovăția lui Bădica N. de comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin prin probele cercetate în instanță, astfel cum sunt: depozițiile părților vătămate Bejenaru N., Sin P., Uzunov N.,

depozițiile martorilor Creciun V., Stefoglo A., Chiper V., Bejenaru A. și declarațiile expertului Cravcenco V.

Un alt motiv invocat de procuror s-a referit la faptul că, contrar materialelor dosarului, instanța de judecată a considerat că acuzatorul de stat nu a prezentat suficiente probe care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, învinuirea fiind întemeiată în exclusivitate pe depozițiile părților vătămate, care nu corespund realității, fiind combătute prin raportul de expertiză nr. 2429 din 15.12.2011 și declarațiile inculpatului, ale martorilor Odainic I., Creciun V., Țurcanu L., părțile vătămate fiind și persoane interesate în cauză fapt ce se confirmă prin înaintarea acțiunilor civile prin care s-a solicitat încasarea prejudiciilor morale în sumă de 50 000 lei, 100 000 lei și 150 000 lei, iar schița accidentului rutier, procesul-verbal de examinare la fața locului și raportul de examinare medico-legală, nu demonstrează vinovăția inculpatului Bădica N., ci doar faptul că într-adevăr a avut loc un accident rutier în noaptea de 04 spre 05 iulie 2011, versiunea acuzării fiind întemeiată doar pe presupuneri.

Mai mult, s-a menționat că, instanța în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, urma să descrie circumstanțele cauzei constatate de instanța de judecată și să enunțe temeiurile pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Contrar acestei prevederi instanța de fond a apreciat critic declarațiile martorilor, adică declarativ și în ansamblu a respins totalitatea de probe prezentate de acuzare utilizând concluzii de ordin general.

Instanța nu a apreciat just probele acuzării admițând mai multe lacune ce țin de evaluarea acestora, unele fiind chiar neglijate, prin care reține că, instanța a supus criticii depozițiile părților vătămate menționând că acestea nu corespund realității, survin din pretențiile de ordin material (acțiunile civile înaintate). De asemenea, instanța a stabilit că în schema accidentului rutier nu este fixat locul tamponării vehiculelor, iar acest act împreună cu procesul-verbal de examinare la fața locului și rapoartele de expertiză medico-legală țin doar să confirme producerea accidentului rutier.

A mai remarcat și faptul că, instanța a concluzionat că procurorul a tratat raportul de expertiză auto-tehnică în detrimentul inculpatului, deoarece în acesta sunt expuse doar presupuneri care au fost confirmate de expertul V. Cravcenco, iar instanța a tratat declarațiile expertului în favoarea inculpatului, cu mențiunea că partea vătămată Sin P. a depășit linia imaginată de mijloc al drumului cu circa 0,2 metri de altfel cum este indicat în raportul de expertiză auto-tehnică la anexa nr. 2. Afirmății care din considerentele sale combat totalmente declarațiile inculpatului și martorilor apărării.

La fel, s-a menționat că instanța de fond în repetate rânduri s-a expus asupra veridicității declarațiilor martorilor Odainic I. și Țurcanu L. punându-le la baza sentinței de achitare a inculpatului, deși acestea nu au fost descrise în sentință după

cum au fost relatate de părți în ședința de judecată. Prin urmare, apelantul a considerat că instanța a făcut obiecții la insuficiența acțiunilor organului de urmărire penală în elucidarea circumstanțelor accidentului produs, cum ar fi nestabilirea tuturor circumstanțelor cazului în cadrul cercetării la fața locului, implicarea unor persoane cointeresate la măsurări, nu a fost stabilită scara la care a fost întocmită schema accidentului, pe ce distanță a ieșit inculpatul pe contrasens.

Astfel, procurorul a specificat că consideră afirmațiile în cauză declarative, deoarece, nu pot fi puse la îndoială acțiunile efectuate de către ofițerul de urmărire penală la fața locului, în cadrul urmăririi penale nu s-a dovedit un careva interes în cauză din partea anumitor persoane, la fel acțiunile ofițerului de urmărire penală ca și acțiunile de urmărire penală nu au fost contestate în conformitate cu prevederile legii procesual-penale, iar dezacordul manifestat de inculpat fiind doar o poziție și o modalitate de apărare aleasă, care nu poate pune la îndoială schema accidentului întocmită la fața locului, în special măsurările de lățime a carosabilului, deoarece la distanțe diferite el este diferit fiind măsurat doar partea asfaltată a drumului, în locul coliziunii el fiind de 7,00 metri - fapt care poate fi ușor calculat chiar pe anexa nr. 2 al raportului de expertiză efectuat în scară de 1:100.

În consecință, apelantul a specificat că probele prezentate instanței în susținerea acuzării aduse sunt pertinente însă instanța nu a dat acestora o justă apreciere și motivare, argumentele invocate de inculpat fiind combătute pe deplin, iar instanța de judecată a pronunțat o hotărâre fără a face o analiză profundă a tuturor probelor și ne argumentând poziția sa referitor la admiterea unora și respingerea altora.

3.2. Avocatul Dumitran I., acționînd din numele părții vătămate Sin P. a solicitat casarea integrală a sentinței de achitare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bădica N. să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului avocatul Dumitran I. a indicat că nu este de acord cu sentința de achitare, deoarece analizînd motivarea soluției adoptate de instanța de fond, s-a conchis cu certitudine că aceasta este una contradictorie vizavi de probele examinate și circumstanțele cauzei.

Un alt argument menționat de apelant a fost că instanța de judecată a ieșit din limitele învinuirii aduse lui Bădica N. și în mod formal s-a expus, pe faptul că chiar partea vătămată a încălcat regulile de circulație rutieră deplasîndu-se cu automobilul pe contrasens, aceasta nu a fost combătută de alte probe, ci a fost confirmată doar de martorii Odaniuc I. și Țurcanu L., declarațiile cărora nu sunt juste și contravin materialelor dosarului penal și declarațiilor părților vătămate și altor martori.

Mai mult, s-a specificat că acești doi martori, au dat depoziții diferite referitor la viteză și deplasarea automobilului de model BMW pînă la accident. Afirmațiile

acestor martori, cât și declarațiile inculpatului sunt în contradicție cu fotografiile făcute la fața locului, unde se vede clar că inculpatul pînă la impact se deplasa pe contrasens și nu parțial, dar total, intrînd în curbă cu viteză mare pe banda de contrasens și a apărut în față automobilului, ultimul a încercat să se repună pe banda lui de circulație, însă după cum se vede nu a reușit.

Apelantul a menționat că, situația reală după accident și urmele fixate, se văd în fotografiile prezentate în instanța de judecată, în care se confirmă învinuirea adusă lui Bădica N., instanța de judecată a acceptat aceste probe, însă nu le-a dat în sentința pronunțată nici o apreciere. În fotografiile anexate, se văd urmele automobilului de model „BMW”, cu n/î C IE 264, care vin pînă la impact de pe banda de circulație pe contrasens, iar în raportul de expertiză se arată unghiul de tamponare de 10 grade.

Așadar, lecturînd conținutul sentinței, apărarea constată că, instanța a considerat depozițiile părților vătămate, că nu corespund realității și sunt combătute de raportul de expertiză, depozițiile martorilor și inculpatului, dar nu a indicat, care declarații sunt combătute și nu corespund realității. Instanța a considerat că, părțile vătămate sunt persoane cointeresate, fapt ce se confirmă prin depunerea acțiunilor civile, care au solicitat încasarea prejudiciilor morale, faptul, că părțile vătămate au înaintat acțiune civilă, dovedesc că ei au pătimit în urma accidentului rutier, dar nu că sunt părți cointeresate.

3.3. Părțile vătămate Bejenaru N. și Uzunov N. au declarat apel împotriva sentinței solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri, prin care Bădica N. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar acțiunile civile depuse să fie admise integral.

În argumentarea cererii depuse apelanții au invocat că nu sunt de acord cu sentința, deoarece în cadrul examinării cauzei penale s-a dovedit cu certitudine faptul vinovăției inculpatului Bădica N., iar instanța de fond eronat a interpretat probatoriul administrat în cauză.

La fel, s-a menționat și faptul că, instanța de fond a motivat sentința de achitare prin faptul că presupusa localizare a impactului de pe carosabil și concluziile raportului de expertiză nr. 2420 din 15.12.2011, conform cărora, automobilul „VAZ 2108” cu numerele de înmatriculare CH AW 026 se deplasa pe contrasens, adică cu depășirea centrului imaginar al drumului, deoarece pe drum nu era linia de delimitare, confirmă versiunea inculpatului că partea vătămată se deplasa cu automobilul pe contrasens, ceea ce nu corespunde realității.

Un alt motiv invocat de apelanți s-a referit la aceea că, din imprimările foto, anexate la materialele dosarului, cu certitudine se atestă că, impactul între cele două unități de transport a avut loc pe partea carosabilului pe care se deplasa automobilul „VAZ 2108” cu nr. de înmatriculare CH AW 026, în apropierea nemijlocită de acostament. Prima instanță nu a luat în calcul depozițiile martorului Creciun V. și ale martorului Odainic I., care au relatat de fapt cum a avut loc impactul.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2015, apelurile declarate de către procuror, avocatul Dumitran I. în numele părții vătămate Sin P. și de părțile vătămate Bejenari N. și Uzunov N., au fost admise, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit căreia Bădica N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Bădica N. a fost suspendată condiționat pentru un termen de probă de 2 ani.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Sin P., Bejenaru N. și Uzunov N. au fost admise parțial, cu dispunerea încasării de la Bădica N. în beneficiul lui:

- Sin P. suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și prejudiciu material în mărime de 1 066 (o mie și șaiszeci și șase) lei, iar 3 000 (trei mii) lei pentru asistență juridică;

- Bejenaru N. cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei și prejudiciu material în mărime de 4 871 (patru mii opt sute șaptezeci și unu) lei, iar cheltuieli de judecată în mărime de 3 250 (trei mii două sute cincizeci) lei;

- Uzunov N. cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 (zece mii) lei și asistență juridică în mărime de 3 250 (trei mii două sute cincizeci) lei.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces raportând situația de fapt la cea de drept, cercetând argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelurile declarate sunt întemeiate și urmează a fi admise.

Deși, inculpatul nu recunoaște vina sa, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză, rezultă că Bădica N., adoptând poziția negării infracțiunii săvârșite, este culpabil de acțiunea care îi este imputată, dându-și perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora cât și penalitatea lor.

În conformitate cu prevederile pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, stipulează că, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; alin. (2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.*

Prevederi care nu au fost respectate de Bădica N. și au avut ca urmare producerea accidentului rutier.

Colegiul judiciar a considerat că sentința privind achitarea lui Bădica N. este ilegală și urmează a fi casată, deoarece mijloacele de probă cercetate de instanța de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată. Vinovăția lui Bădica N. de comiterea infracțiunii date este dovedită pe deplin prin

probele cercetate în instanță de apel, printre care: depozițiile părților vătămate Bejenaru N., Sin P., Uzunov N., depozițiile martorilor Creciun V., Stefoglo A., Chiper V., Bejenaru A. și declarațiile expertului V. Cravenco, inclusiv prin materialele cauzei penale, și anume: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu foto-tabelă, raportul de expertiză medico-legală nr. 327d din 27 octombrie 2011 în privința lui Sin P., raportul de expertiză medico-legală nr. 328d din 27 octombrie 2011 în privința lui Uzunov N., raportul de expertiză medico-legală nr. 329d din 27 octombrie 2011 în privința lui Bejenaru N., raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2429 din 15.12.2011, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.03.2012, extras din pașaportul tehnic al drumului notarial M3, profilul longitudinal pe segmentul km 210-211 al drumului M3 Chișinău - Cimișlia - Vulcănești - Giurgiulești, tabel fotografic al procesului-verbal de cercetare suplimentară la fața locului.

Astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe de apreciere a situației de fapt doar pe baza declarațiilor inculpatului și a martorilor Odainic I., Creciun V. și Țurcanu L., fiind persoane interesate în cauză, iar raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2429 din 15.12.2011 a fost tratat doar în favoarea inculpatului, fără coroborare cu alte probe și circumstanțe ale cauzei.

Materialele cauzei, printre care procesul-verbal de cercetare la fața locului cu schema accidentului rutier și foto-tabel, demonstrează cert faptul că accidentul rutier a avut loc anume în locul tamponării autovehiculelor, pe partea carosabilă pe contrasens al direcției de deplasare a automobilului condus de inculpatul Bădica N. Schema accidentului rutier deține date de măsurări, inclusiv a urmelor de derapare pe carosabil, iar martorul Stefoglo A., colaboratorul poliției care a întocmit procesul-verbal și schema accidentului rutier, a confirmat cum a fost constatat locul tamponării mijloacelor de transport pe contrasens.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență, care se califică a fi o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care are la întreținere trei copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai cât și la serviciu, fără antecedente penale, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul judiciar a ajuns la concluzia că, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită și poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea termenului de probă conform prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, s-a specificat că părțile vătămate au înaintat în judecată acțiunii civile față de inculpatul Bădica N. solicitând repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Astfel, prin acțiunea civilă înaintată de către Sin P. s-a solicitat încasarea pagubei morale de 50 000 lei, materială de 1 066 lei și cheltuieli de asistență juridică de 3 000 lei.

Prin acțiunea civilă înaintată de către Bejenaru N. s-a solicitat încasarea pagubei morale de 150 000 lei, materială de 4 871 lei și cheltuieli de asistență juridică de 3 250 lei.

Conform acțiunii civile înaintată de către Uzunov N. s-a solicitat încasarea pagubei morale de 100 000 lei și cheltuieli de asistență juridică de 3 250 lei.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că reclamanții au confirmat pe deplin, prin probe anexate la acțiunile civile, cuantumul prejudiciului material cauzat și au demonstrat necesitatea și suportarea cheltuielilor pentru asistență juridică. În partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral cauzat părților vătămate, reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate fiecăruia și din gradul suferințelor psihice și fizice suportate, pretențiile lor urmează a fi parțial admise., și anume cu încasarea de la Bădica N. în beneficiul lui Sin P. suma de 10 000 lei; lui Bejenaru N. suma de 20 000 lei, lui Uzunov N. suma de 10 000 lei.

6. Inculpatul Bădica N. a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care dînsul să fie achitat, din motiv că procurorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar demonstra indubitabil vinovăția sa de cele imputate, iar condamnarea lui în baza unor presupuneri este contrară exigențelor și garanțiilor unui proces echitabil.

Titularul dreptului de recurs afirmă că instanța de apel a pronunțat o decizie ilegală și nemotivată de condamnare în privința sa și nu a constatat toate circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier din data de 04 spre 05 iulie 2011.

Recurentul specifică că la baza condamnării sale a fost pusă ca probă schema procesului-verbal de examinare a locului accidentului rutier, care însă, în opinia sa, reprezintă în sine doar un desen și nu conține nici un semn indicator. Or, potrivit acestei scheme nu este clar cum s-a stabilit locul producerii accidentului și cine este vinovat de săvârșirea acestuia.

De asemenea, inculpatul menționează că informația din schema locului accidentului conține date contradictorii, în una este indicat că traseul avea 6,70 m., iar în altă schemă că acesta era de 7.00 m. și respectiv de 7.10 m., însă corectitudinea acestor date are importanță la stabilirea locului producerii accidentului rutier. Criticele respective au fost invocate de inculpat și la etapa judecării apelului, însă instanța nu s-a expus asupra lor argumentat.

La materialele cauzei lipsește, de asemenea, vreo constatare tehnică cu privire la defecțiunile pe care le avea mașina de model BMW și dacă de la deteriorările suportate mașinii i-a curs uleiul, lăsînd urme pe carosabil. Or, expertul a menționat că locul unde a curs uleiul de la mașină nu poate fi considerat locul producerii tamponării automobilelor. Expertul de asemenea, în instanța de apel a menționat că, dacă pe carosabil erau urme ale roților lăsate de mașinile implicate în accident, atunci se putea cu certitudine de a stabili cine se face vinovat de comiterea acestuia și cine a încălcat regulile circulației rutiere și mergea pe contrasens.

În instanța de apel expertul Cravenco V. a explicat că, potrivit expertizei tehnice presupusul loc al ciocnirii și producerii accidentului rutier între cele două automobile cu certitudine nu poate fi stabilit, însă reieșind din mai mulți factori pe schemă a fost indicat acesta printr-un cerc, ceea ce în opinia recurentului nu este corect și nu corespunde realității. Mai mult, inculpatul a specificat că, dacă exista o expertiză trasologică a urmelor lăsate de automobile pe carosabil, atunci cu certitudine se putea de afirmat și constatat locul producerii ciocnirii între cele două autoturisme.

La fel, de inculpat se remarcă că potrivit probelor puse la baza condamnării lui, se conchide că pe banda cu sens opus se aflau ambele mașini, astfel șoferii încălcând aceleași reguli de circulație, nu este clar de ce condamnat este doar Bădica N.

Subsidiar, recurentul menționează că nu este clar de ce instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor oculari Odainic I. și Țurcanu L., dar nu și cele ale ofițerului de urmărire penală Stefoglo A. sau cele ale fiului părții vătămate, care la locul producerii accidentului, înainte de a veni poliția, a strâns câteva piese a mașinii de model VAZ, ceea ce este contrar regulilor.

În consecință, recurentul a mai specificat că instanța de apel eronat a dispus admiterea acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate, care în opinia sa nu erau probate.

În drept, titularul cererii de recurs își întemeiază cererea pe prevederile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurentului nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală, iar chestiunea de apreciere a probelor nu este temei de drept pentru declararea recursului ordinar.

De asemenea, a depus referință și avocatul Grecu I., care acționând în numele părților vătămate Bejenaru N. și Uzunov N., a menționat că recursul declarat de Bădica N. nu întrunește condițiile de formă și conținut.

8. Judecând recursul ordinar declarat de inculpat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din textul recursului declarat se reține că inculpatul invocă, ca temei de drept, art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală menționînd că decizia instanței de apel urmează a fi casată întrucît instanța a apreciat eronat probele în cauza deferită judecării și a dispus condamnarea lui pentru săvîrșirea unei infracțiuni cu toate că nu au fost întrunite elementele acesteia.

De asemenea, recurentul nu este de acord cu condamnarea sa în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal solicitînd rejudecarea cauzei și dispunerea achitării, din motiv că procurorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar demonstra indubitabil vinovăția sa de cele imputate, iar condamnarea lui în baza unor presupuneri este contrară exigențelor și garanțiilor unui proces echitabil.

Verificînd criticele invocate de inculpat, în raport cu actele cauzei Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că decizia instanței de apel, în partea condamnării lui Bădica N. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, urmează a fi menținută fără modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe probe verificate sub toate aspectele și just apreciate de instanță, care în ansamblu dovedesc indubitabil existența tuturor elementelor componenței de infracțiune incriminate lui Bădica N. prin rechizitoriu.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că recurentul critică în cererea sa de recurs chestiunea de apreciere a probelor, în particular obiectînd asupra schemei locului accidentului și corectitudinii datelor înserate în ea, în același timp specificînd că instanța de apel eronat a apreciat declarațiile date de expertul Cravenco V., de ofițerul de urmărire penală Stefoglo A. și de părțile vătămate.

Față de cele ce preced, instanța de recurs amintește că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierii probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs menționează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile

referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, pe această linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de condamnare a lui Bădica N. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea nominalizată în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate de procuror, avocatul Dumitran I. în numele părții vătămate Sin P. și de părțile vătămate Bejenari N. și Uzunov N., cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Bădica N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 (doi) ani. În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilită lui Bădica N. a fost suspendată condiționat pentru un termen de probă de 2 ani.

Mai mult, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, a dat o nouă apreciere probelor administrate la caz, respectînd exigențele art. 419 Cod de procedură penală în partea ce ține de procedura rejudecării, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi casată, din

considerentele expuse pe larg în pct. 5 al prezentei decizii.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, ceea ce a fost respectat și în cauza deferită judecării. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Cu privire la criticele subsidiare ale inculpatului precum că instanța de apel a dispus condamnarea arbitrară a sa în baza art. 264 Cod penal, fără a se expune argumentat asupra probelor: schema locului accidentului, declarațiile expertului Cravenco V., a părților vătămate, Colegiul penal lărgit le apreciază drept nefondate întrucît potrivit textului deciziei recurate, se constată că instanța verificînd suplimentar probele respective le-a descris în textul hotărîririi judecătorești și le-a apreciat după propria convingere, mai mult că ele coroborează cu alte materiale ale cauzei, care demonstrează indubitabil vinovăția lui Bădica N. de cele incriminate. Și anume, vinovăția lui Bădica N. a fost statuată de instanța de apel reieșind din următoarele probe puse la baza condamnării acestuia:

- declarațiile părților vătămate Sin P., Bejenaru N., Uzunov N.;
- declarațiile martorilor: Creciun V., Chiper V., Bejenaru Il., Stefoglo A., Țurcan L., Odainic I., Apărece N.;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 05 iulie 2011, schema accidentului rutier și planșa fotografică (f.d. 19-26, vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 246d din 19.07.2011 (f.d. 41, vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 247d din 19.07.2011 (f.d. 42, vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 248d din 19.07.2011 (f.d. 43, vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 328d din 27.10.2011 (f.d. 83, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.11.2011 (f.d. 129, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.11.2011 (f.d. 131, vol. I);
- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2429 din 15.12.2011 (f.d. 134-146, vol. I);
- schema procesului-verbal al examinării locului accidentului (f.d. 147, vol. I).

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus admiterea apelurilor declarate, apreciînd argumentele expuse în textul cererilor de apel, drept fondate, din motiv că probele nominalizate mai sus, cert dovedesc faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Cu privire la alegațiile recurentului precum că schema anexată la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, probă care a fost pusă la baza condamnării inculpatului, conține careva date incerte și urmează a fi apreciată ca o probă inadmisibilă, Colegiul penal lărgit consideră drept nefondate aceste argumente or,

potrivit art. 163 Cod de procedură penală procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, întocmite conform prevederilor legii procesual-penale, constituie mijloace de probă în cazul în care ele confirmă circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului.

Potrivit art. 260 Cod de procedură penală, procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală se întocmește în timpul efectuării acestei acțiuni sau imediat după terminarea ei de către persoana care efectuează urmărirea penală. Procesul-verbal trebuie să cuprindă:

- 1) locul și data efectuării acțiunii de urmărire penală;
- 2) funcția, numele și prenumele persoanei care întocmește procesul-verbal;
- 3) numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală, iar dacă este necesar, și adresele lor, obiecțiile și explicațiile acestora;
- 4) data și ora începerii și terminării acțiunii de urmărire penală;
- 5) descrierea amănunțită a faptelor constatate, precum și a măsurilor luate în cadrul efectuării acțiunii de urmărire penală;
- 6) mențiunea privind efectuarea, în cadrul realizării acțiunii de urmărire penală, a fotografierii, filmării, înregistrării audio, interceptării convorbirilor telefonice și a altor convorbiri sau executarea mulajelor și tiparelor de urme, privind mijloacele tehnice utilizate la efectuarea acțiunii respective de urmărire penală, condițiile și modul de aplicare a lor, obiectele față de care au fost aplicate aceste mijloace, rezultatele obținute, precum și mențiunea că, înainte de a se utiliza mijloacele tehnice, despre aceasta s-a comunicat persoanelor care participă la efectuarea acțiunii de urmărire penală.

De asemenea, la procesul-verbal se anexează schițele, fotografiile, peliculele, casetele audio și video, mulajele și tiparele de urme executate în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legii procesual-penale, atunci acestea sunt admisibile și pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești de condamnare. Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, ori, după caz, instanța de judecată.

Aceleași considerente sunt valabile și în cauza deferită judecătii, iar cele invocate de recurent precum că, printre probele puse la baza condamnării lui - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schema anexată acestuia - sunt probe inadmisibile, nu pot fi reținute de instanța de recurs, întrucât la administrarea acestora organul de urmărire penală a respectat întocmai procedura de administrare a probei respective.

Prin urmare, sunt corecte statuările expuse în textul deciziei instanței de apel cu privire la aceea că: „ *procesul-verbal de cercetare la fața locului cu schema accidentului rutier și foto-tabel, demonstrează cert faptul că accidentul rutier a avut loc anume în locul tamponării autovehiculelor, pe partea carosabilă în partea pe*

contrasens al direcției de deplasare automobilului condus de inculpatul Bădica N. Schema accidentului rutier deține date de măsurări, inclusiv a urmelor de derapare pe carosabil, iar martorul Stefoglo A., colaboratorul poliției care a întocmit procesul-verbal și schema accidentului rutier, a confirmat cum a fost constatat locul tamponării mijloacelor de transport pe contrasens.”

Subsidiar la cele expuse, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că Curtea Europeană, referindu-se la erorile judiciare care pot duce la casarea unei hotărâri judecătorești, a specificat că simpla considerare a faptului că investigația în cauza deferită judecății, în opinia inculpatului, a fost incompletă și părtinitoare, nu poate prin ea însuși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase a procedurilor judecătorești, erori evidente în aplicarea dreptului material sau a oricărui alt motiv important ce rezultă din interesul justiției, să indice asupra prezenței unei erori judiciare în procedura anterioară.

De asemenea, Colegiul penal lărgit respinge criticele inculpatului invocate cu privire la netemeinicia admiterii acțiunii civile de către instanța de apel, or așa cum se conchide din partea descriptivă a deciziei adoptate de această instanță, ultima și-a motivat soluția adoptată pe marginea soluționării acțiunii civile și corect a dispus admiterea lor parțială, cu încasarea de la Bădica N. în beneficiul părților vătămate:

- Sin P. a sumei de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și prejudiciu material în mărime de 1 066 (o mie și șaiszeci și șase) lei, iar 3 000 (trei mii) lei pentru asistență juridică;

- Bejenaru N. cu titlu de prejudiciu moral a sumei în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei și prejudiciu material în mărime de 4 871 (patru mii opt sute șaptezeci și unu) lei, iar cheltuieli de judecată în mărime de 3 250 (trei mii două sute cincizeci) lei;

- Uzunov N. cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 (zece mii) lei și asistență juridică în mărime de 3 250 (trei mii două sute cincizeci) lei.

Totodată, instanța de recurs apreciază că argumentele puse de instanța de apel la baza acestei concluzii sunt corespunzătoare actelor cauzei și acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate Sin P., Bejenaru N. și Uzunov N., iar cuantumul prejudiciilor materiale și cheltuielile de asistență juridică încasate sunt probate prin bonurile anexate la acțiunile respective. În partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral suportat de fiecare parte vătămată, se constată că instanța de apel a rezultat la suma acestuia reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate fiecăreia dintre părți.

În atare situație, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, rejudecând cauza și pronunțând o hotărâre de condamnare în privința lui Bădica N., a verificat probele care au fost puse de instanța de fond la baza sentinței de achitare și le-a dat o altă apreciere, astfel instanța de recurs concluzionează că nu a avut loc vreo încălcare esențială a legii procesuale penale cu elemente caracteristice ale erorii grave de fapt, care ar duce la necesitatea casării hotărârii recurate.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că

inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de apel, în volum deplin.

În consecință, Colegiul penal lărgit menționează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat, cu respingerea lui ca inadmisibil și menținerea hotărîrii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Bădica Nicolae Ion, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2015, în propria cauză penală, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

ALERGUȘ Constantin

Judecător

TIMOFTI Vladimir

Judecător

MORARU Petru